

[Rosing.]

tjenligt her i landet, men for Grønlands vedkommende er det meget uheldigt og vil i den kommende tid virke lammende, ikke mindst på den kommunale administration.

Grønlandsministeren, der har været formand for byrde- og opgavefordelingsudvalget, som for nylig foreslog, at mange statslige opgaver i den nærmeste fremtid overtages af grønlandske kommuner, ved lige så godt som jeg, at en nødvendig stigning i antallet af lokalt ansat personale ikke vil have indflydelse på det danske arbejdsmarked. Ud over det er det også en kendsgerning, at bygge- og anlægsarbejdet, f. eks. skolebyggeri, sygehuse, el-, vand- og varmeværker, produktionsvirksomheder og skibsværfter, kræver personale, når det tages i brug. Desuden lægges i disse år vægt på, at den størst mulige del af skoleundervisningen og uddannelsen kommer til at foregå i Grønland. Dette kræver også yderligere personale.

Som Grønlandsministeren ved, skal det statslige kæmnervæsen efter forslaget overgå til kommunerne fra og med 1. januar 1975. Denne institution kan i øjeblikket nogenlunde klare opgaverne personalemæssigt set, men fra og med 1. januar 1975 indføres tillige kommuneskat i Grønland samt en ny ordning af socialvæsenet. I de følgende år, med 1 eller 2 års mellemrum, overtages andre af de nuværende statslige opgaver, såsom skole- og biblioteksvæsenet, kommuneteknikerordningen, offentlige værker og derefter sundhedsvæsenet af kommunerne. Jeg vil derfor anmode Grønlandsministeren om at foranledige, at ansættelsesstoppet ophæves for Grønland.

Poul Westergaard (DR):

Som varskoet vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til et eller i virkeligheden to sæt ændringsforslag, der her er til behandling.

Først SFs og kommunisternes forslag om at spare udgifterne på forsvarsministeriets budget. Det ville naturligvis have været himmelsk, hvis det var sådan, at vi herhjemme og i øvrigt andre steder i verden kunne undvære at bruge kræfter på militær overhovedet. Men sådan er situationen efter vores opfattelse desværre ikke. Derfor kan vi naturligvis heller ikke stemme for disse ændringsforslag.

Men vi havde jo i vores spareplan, som vi fremlagde i det politisk-økonomiske udvalg, foreslået, at også forsvarsministeriet skulle yde sit beskedne bidrag til sparebestræbelserne med henblik på at skaffe en bedre orden i Danmarks økonomi. Sikkerhedsmæssigt er der vel ikke noget, der er mere risikabelt, end hvis Danmarks økonomi bryder sammen. Det ville derfor, synes vi, også have klædt partierne bag forsvarsforliget, hvis de havde støttet vort forslag, som naturligvis legende let kunne have ladet sig realisere, hvis den politiske vilje havde været til stede.

I forsvarsudvalget har jeg søgt at få oplyst, hvor stor en del af forsvarsbevillingerne der bruges til egentlig forsvarsproducerende enheder, altså dem, der har nogen egentlig forsvarsmæssig værdi, og hvor meget der bruges til andre formål. Det fremgår nemlig ikke af finanslovsforslaget. I over to måneder har jeg måttet vente forgæves på at få et svar på dette enkle spørgsmål. Man planlægger og tænker åbenbart ikke i sådanne økonomiske nyttebaner i forsvarsministeriet.

Retsforbundets gruppe vil ikke bevilge disse milliardbeløb uden at vide, hvad vi får for pengene, og derfor har vi besluttet, da vi ikke kan få lejlighed til at stemme særskilt om § 22, at undlade at stemme vedrørende SFs og kommunisternes ændringsforslag. Men jeg understreger altså, at vores holdning er en helt anden end den, der har dikteret kommunisternes og SFs ændringsforslag. Vi håber, at folketinget i fremtiden kan få de nødvendige oplysninger i tide.

Et andet ændringsforslag, som jeg vil kommentere, er fremskridtspartiets og retsforbundets fælles ændringsforslag om at spare 18,9 mill. kr. i statstilskud til Hedeselskabet. Hedeselskabet med dets noget uheldige infiltrationer her i folketinget har efter vor opfattelse overlevet sig selv. I de senere år har det gjort sig mest bemærket ved at ødelægge helt uerstattelige naturværdier i Danmark ved afvanding og ved vandløbsregulering. Det er vel naturligt, at de vanvittigt høje kornpriser, som vi nu har fået på halsen, har skærpet landbrugets appetit på yderligere afvanding og vandløbsreguleringer, men når det fører til, at store fritidsorganisationer, der gør et dygtigt arbejde for at værne de resterende